

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
22-24 травня 2025 року

Полтава 2025

Список використаних джерел:

1. Колесник, Я. П.(2003). Народна хореографія України: навч. посібник. Київ: Видавничий центр КНУКіМ.
2. Кушнір, Н. В.(2016). Народна хореографія як засіб збереження культурної ідентичності нації. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв.
ебединець Л.О. Народний танець. Український танок, 2019
4. ЮНЕСКО. What is Intangible Cultural Heritage? – про важливість нематеріальної спадщини в умовах глобалізації

Турко К.Д.

студентка *Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Ціпов'яз А.Т.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

КІНТОУРІ: ГРУЗИНСЬКИЙ ТАНЕЦЬ МЕШКАНЦІВ ТБІЛІСІ

Грузинська культура завжди славилася своєю багатогранністю, де особливу роль відіграють народні танці. Одним із яскравих прикладів є кінтоурі - жвавий і грайливий танець, який втілює дух старого Тбілісі та відображає життя його мешканців [1]. Витоки кінтоурі сягають ХІХ століття, коли вулицями грузинської столиці активно пересувалися кінто - дрібні торговці, ремісники та працівники місцевих ринків. Їх відзначали кмітливістю, гумор і неабияка життєва енергія. Саме ця невимушена легкість, властива кінто, знайшла своє втілення в характері танцю [2].

Під час виконання кінтоурі танцюристи втілюють образ винахідливого та моторного міщанина. Рухи наповнені веселощами, хитрістю й акторською

манерою подачі, що підкреслює шарм і спритність кінто. Часто танець включає іронічні або жартівливі елементи, що додають йому особливого колориту [3]. Кінтоурі відзначається вільною побудовою композиції, хоча певні традиційні рухи залишаються незмінними. Танцюристи легко перестрибують з одного положення в інше, створюючи враження невимушеної розмови між собою через мову тіла. Характерними рисами є динамічність, легкість рухів та емоційна експресія [4].

Танець кінтоурі уособлює старовинну атмосферу Тбілісі, де тісно переплелися різні етнічні, соціальні та культурні традиції. Через цей танець передається невичерпна енергія міста, його життєрадісність і відкритість до всього нового [5].

Сьогодні кінтоурі продовжує жити не лише в традиційній формі. Багато сучасних колективів адаптують його для сцени, зберігаючи при цьому автентичний дух. Фестивалі, культурні заходи та міжнародні виступи сприяють популяризації кінтоурі за межами Грузії.

Кінтоурі – це яскравий приклад нематеріальної культурної спадщини Грузії, що відображає дух старого Тбілісі, його традиції, гумор і міський стиль життя XIX століття. Завдяки енергійності, театральності й імпровізаційності, танець зберіг свою актуальність і сьогодні, залишаючись популярним на сценах як у Грузії, так і за її межами. Він є важливим носієм національної ідентичності й культурного діалогу з іншими народами [5].

Список використаних джерел:

1. Georgian National Ballet “Sukhishvili” – <https://www.sukhishvili.com>
2. Georgian Journal. “Kinto: Symbol of Old Tbilisi.” – <https://www.georgianjournal.ge/culture/>
3. Georgian Travel Guide – Kintouri Dance Overview – <https://georgiantravelguide.com>
4. Ministry of Culture of Georgia. Folk Arts Section.
5. UNESCO Intangible Heritage (Context on Georgian Dance) – <https://ich.unesco.org>